

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGETES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

Vállalkozóink, iparosaink érdekében.

Egy valóban megdöbbentő hirt olvastunk lapársunk hasábjain, a mely azt ujságolja, hogy városunkban nincsen oly vállalkozó és iparos, ki nagyobb vállalatok átvevására és keresztülvitelére képes volna.

Elszomorítólag hatott ez nemesak ránk, de városunk egész nagyközönségére nézve. Hát már annyira szegények vagyunk, hogy valamivel nagyobb vállalat átvételére városunkbeli iparos nem akadna és ugy anyagilag, mint tehetségileg képes nem volna?

Ámde nem így áll a dolog és vigasztal az a tudat, melyet alapos utánjárásunk folytán szereztünk és mely az ellenkezőjéről győzött meg bennünket, hogy igenis van még hála istennek e városban vállalkozó és iparos, ki nagyobb dolgok keresztülvitelére is ugy anyagilag, mint minőségileg képes, de kicsinyes okokból, garasos számításból tekintetbe nem vétetik.

Elsodálkoztunk azon, hogy az épülő akadémiához csinált vízvezetési munkálatokat egy Selmeczen teljesen ismeretlen vállalkozó kapta meg, ki jobbadán idegen munkásokat alkalmaz és a pénzt is szépen elviszi innét, ha ugyan marad valami haszna.

A vízvezetési csövek is, pedig itt van orrunk előtt a bélabányai csőgyár, idegenből kerültek ide.

Hát mi legyen ez??

Megtudtuk azt, hogy Fizély Károly kitűnő műlakatosunk szintén ajánlatot tett a vízvezetési

Oroszországon át.

A „Selmeczbányai Hetilap“ számára írta: **Dr. H. V.**
Moszkva, 1898. jul. 9. (Ó-naptár szerint.)
(Folytatás.)

Naponkint 3 rubel kell este a tulajdonosnak kiszolgáltatnia; ez naponkint (24,000×3 = 72,000) 72,000 rubel minimális összjövendelmet jelent; azután képet alkothatunk magunknak az itteni személyforgalomról.

Saját magán kívül a ló ellátásáról is kell az „iswotschik“-nak gondoskodnia; ez ránézve létkérdés lévén, nem csoda, ha minden alkalmat fölhasznál, hogy bevételre szert tehessen s miután díj-szabás, mint Var-sóban, itt nincs, — ha meg is koppasztja — még pedig erősen — ha teheti — az idegeneket! Ez utóbbit mindenki megeselekszi; az arczállan kizsákmányolás és visszaélések napirenden vannak.)

Felette tanácsos tehát, ha előre megalkuszik vele az ember; mennél vastagabb, kitömöltebb a ruhája, annál többet kér, mert annál elegánsabb; utóvégre azonban rendszerint megelégszik („a szükség törvényt bont“) óránként 60—70 kopekkel.

Moszkvát jellemezni — nehéz feladat!

Kétségtelenül modern nagyváros, nyugot-európai értelemben; tipikus caractere, lényege azonban mind-ezekétől elütő. Már az építkezés is más. Széles, sokszor fákkal szegélyezett utcák, eleven színűre festett házsorokkal, többnyire román-stylben. Magas épület nincs, háromemeletes ház ritkaság. Mellékutcaiban nagyrészt csinos alkotásu, kerttel körített faházak; a főutcák aszfalttal, a többiek macadamirozva vannak.

A góth-styl lélekemelő, de kissé zord momentumai mindenütt hiányoznak; a temérdek templom és kápolna, (356) sokszor egyszerű magánlak módjára a házsorból alig kiszögelve, a folyton keresztet vető

munkára nézve és az mondatott neki a magistratus által, hogy hiszen szép, szép, de van nekik egy olcsóbb ajánlatuk. És a midőn ez a kipróbált, minden tekintetben kiváló műiparosunk azt a kérelmet intézte, hogy mutatnák meg neki ezt az olcsóbb ajánlatot, melyet esetleg ő is magáévá tehet ekkor előállottak azzal, hogy ez hivatalos titok és azt meg nem mutathatják.

Hát édes uraim, ha maguk titkolódnak egy városi polgárral, nagy iparossal szemben és azután azt kürtölik világgá, hogy Selmeczbányán nincsen alkalmas vállalkozó vagy iparos, akkor önök szem előtt tévesztették azt, hogy a mi embereinket gyarapítsuk anyagilag, kik itt városi és állami terheket viselnek, kik össze vannak növe városunk alapgyökerével, kik itt akarnak boldogulni és kik itt gondoltak védszárnyat találni a polgárság, a helyi ipar előmozdítását szíven hordó városi vezetőség alatt.

Hogy az az idegen talán száz, vagy kétszáz frttal olcsóbban dolgozik? Micsoda ez ahhoz a rengeteg kárhoz képest, melyet ily kicsinyes, szűkkeblű felfogás okoz iparosaink törekvésében, ambíciójában és a város szélesebb látkört, megkivánó igazi érdekében!

És azután micsoda munka az, a mit ez az idegen végeztet. Tessék megnézni! Csak mielőbb készen lenni, hogy a pénz meglegyen, nem figyelni sem a közlekedésre, sem a lakosság joggal megkivánható közbiztonságára.

És ha majd, a mi elkerülhetetlen, talán már nagyon rövid idő múlva, a vízvezeték javításra szorul: akkor, csak akkor lesz jó a

áhitatos nép, — mely egész rajokban tolu minden időben imaházaiba, a földön csuszva, örökös hajlongás közt az ereklyéket és az anyaföldet csókolva . . . mindez sajátságos egyházi jelleget kölcsönöz e különösen érdekes városnak.

Moszkvának, — s ezzel Oroszországnak szíve — a Kreml.

Egy körülbelül 40—50. m. magas dombon, régi kőfállal körítve, emelkedik ez a város kellő közepén.

Ez az a szenthely, hol a czárnak világi és egyházi hatalma eszmeileg egyesülvén, (per analogiam: a szent korona tana!) mintegy tetőfokát éri el.

A császári paloták, zárdák, templomok alkotják tartalmát; bejáratait öt szent kapu őrzi.

Tizenkilencedikén este — megérkezésem napján — kiderült az ég; fölhasználtam az alkalmat, hogy a részletek megtekintése előtt összbenyomást szerezhessenek.

Kedvezett a véletlen is; Ferdinánd bolgár fejedelem, Pétervárra utaztában éppen Moszkvába ért.

Udvari fogatok sora vágatott el mellettünk; az összecsoportosult néptömeg, melyet lovas kozákok tartottak féken s a hol tarka egyvelegben volt található a francia divat szerint öltözködő ur és urnő mellett a szegény muzsik, durva szőröshabán, a hosszuszakáliu görög-keleti pap és szerzetes, kezében olvasósójjával, a komoly képű cserkesz és mongolfaju tatár — kíváncsi érdeklődéssel nézte a pompás orosz fogatokat, melyeket a legremekebb hosszúsörényű ukrainai fekete ménék röpitettek tovább.

Bahajtatunk a „Meváltó-kapun“ át, levett kalappal a Kreml-be.

Előtünk áll a 80 m. magas torony, az „Izan Veliky“, melynek harangjai jelentik az orosz népnek, hogy a „mindenek oroszok czárja“ elfoglalta ősei trónját! Fölhaladunk benne 250 lépcsőn. Szeretném

mi iparosunk? Ki — nyíltan kimondjuk — bolond volna, ha ily körülmények között csak a kis ujját is megmozgatná.

Lássá már egyszer be ez a mi magistratusunk, hogy hivatását nem a garasos spekuláció képezi, hanem városunk társadalmi, ipari és közérdekű érdekeinek igazi képviselője, szivenhordása. Hiszen megbizottja, mandatoriusa az összlakosságnak, nem pedig egy idegen elem, amely a megbizók óhajára, kivánságára fittyet hányhatna.

El vannak keseredve és méltán vannak elkeseredve iparosaink — tehát a polgári elem legfőbbike — azon, hogy éppen a város közönsége, melyet főképpen ők képeznek, mellőzi őket, jobban mondva nem a város közönsége, mert ez más rendet szeretne, hanem — a város tanácsa.

Minden a világon megboszulja magát . . . iparosaink e mellőzése szintén megfogja bosszulni magát . . . csak hogy addig sinylődhetik a közjó, az amugy is nehéz körülményekkel küzködő iparososztály.

Mi nem hisszük, nem hihetjük azt, hogy városunkban ne volna vállalkozó vagy iparos, ki épp ugy, vagy talán még jobban ne tudna megfelelni a kívánalmaknak, mint egy idegen, különösen oly munkálatoknál, melyek itt szóba kerültek.

Hogy erről a magistratusnak is van tudomása és hogy mégis idegeneket portál és gátat vet ezáltal saját helyi iparunk fejlődésének, arról legyen felelős, annyi bizonyos, hogy szemeimet behunyni, hogy mig följövök, semmit se lássak!

Végre fölérkeztünk.

Tündéri látvány!

Mintha az „Ezeregy éjszaka“ meséinek országába varázsoltak volna! „Ilyen lehet Ispahan, Teherán, vagy a kalifák városa, Bagdad!“ (Moltke.) Messze délen képzeljük magunkat, hol a természet bő kezekkel önmaga létesít dus tenyészetet! Szemeink előtt közvetlen alattunk terül el a Kreml, tömérdek aranyos kereszties kupoláival, körülötte az óriás kiterjedésű város, melynek derekán végig csöndesen folyik, erdős zöld szigeteket alkotva, a Moszkva vize. Azon is túl a távolba veszőn, az orosz sikság olad össze az ég kékjével.

A lehanyatló nap utolsó sugarai megtörnek a Megváltó templomának hatalmas aranykupoláin; majd megszólalnak alattunk egy pillanatra az Uszpensky székesegyház harangjai, ahol a „fehér czár“-t koronázzák!

Gyönyörű, megható sceneria, melyet látni kell, de leírni nem lehet!

Innen szemlélté II. József 1780-ban, Napoleon 1812-ben az oroszok szent városát. S itt kiáltott föl Madame Staël, midőn megpillantá e páratlan képet „Voilà Romà tatare!“

Egy festői látványt nyújtó ismeretlen helyről fenyveseink között.

— A M. T. E. Szitnya Osztyának becses figyelmébe. —

Girbe-görbe városunk s ennek környéke gazdag a természeti szépségekben. Hogy e természeti szépségekben gyönyörködhessünk, a M. T. E. Szitnya Osztyála a szép kilátást nyújtó pontokhoz utakat készítettett, azokat állandóan jó karban tartja s az utak irányát

ilyesmikért sem a jelen, sem az utókor elismerésére nem igen számíthat.

Ezt nyíltan megmondanunk kellett és ezt semmiféle hivatalos kísérleti próbálkozás meggyöngíteni nem fogja; legfeljebb majd arra kényszerít, hogy az ügynek, a vízvezeték mély árkinál is mélyebb sáncaiba hatoljunk bele!!

A közgyűlésről.

Törvényhatósági bizottságunk augusztus havi rendes közgyűlése e hó 9-én tartott meg Horváth Béla főispán elnöke mellett.

Főispánunk a nem nagy számban egybegyűlt biz. tagok üdvözlése után a közgyűlést megnyitván, felolvastatott a polgármester jelentése a közigazgatás július havi állapotáról. A mint mindig, kimerítő magvassággal megszerkesztett polgármesteri jelentés tudomásul vétetett és annak azon része, melyben a törv. hat. bizottságnak tudtára adatott, hogy Hidvéghy Árpád bélabányai plébánosra választott meg, hogy főispánunk által Csányi Ottó főszámvevővé nevezetett ki és hogy Baker Alajos polgártársunk selmeczi illetőségű honpolgári jogot nyert, lelkes éljenzéssel lett fogadva. — A polgármesteri jelentésnek csak egyik része szolgáltatott okot némi diskussióhoz, mely a vihnyei kápolna felépítésére vonatkozott. — Heincz Hugó t. ügyész ugyanis nem tudja szükséges-e egy új kápolnának felépítése, a mikor a vihnyei templom oly közel fekszik a fürdőházhoz és oly szép helyen van; de ha szükséges, azt kérdezi, ki fogja azt felépíteni és van-e olyan határozat, mely e kápolnának a város általi felépítését elrendelné. — Krausz V. Gy. bizottsági tag kéri az erre vonatkozólag három év előtt hozott közgyűlési határozat felolvasását. Ezen határozat felolvasása a közgyűlés végén meg is történt, melyből azonban nem derült ki egyéb, mint csak az, hogy a régi kápolna, teljesen omladozó állapota miatt lebontassék; mi meg is történt — Heincz Hugó erre indítványozza, hogy a városi tanács tegyen egy újabb, kimerítő előterjesztést az új kápolna felépítésére nézve.

Polgármesterünk erre kijelenti, hogy e kápolnát nem a város fogja felépíttetni, hanem a fürdő bizottság vezetése alatt fog az a már eddig is 1200 frton felül egybegyűlt adományokból, a megyés püspök hozzájárulásával felépíttetni és a város mint a fürdőtulajdonosa, csakis a szükséges fát és terméskövet adja hozzá.

Miután főispánunk még hangsúlyozta, hogy a polgármesternek erre vonatkozó jelentése csak annyiból áll, hogy e kápolna felépítése körül mily ténykedést végzett s erről precise beszámol a nélkül, hogy a törv. hat. bizottságnak újabb határozatát provokálna — a törv. hat. bizottság a napirendre tért át.

Ezután elfogadott az általunk már nagyjából ismertett bor ellenőrző bizottság szervezetéről szóló szabályrendelet, mely külön, e célra szolgáló vegykísérleti állomást itt nem tart szükségesnek, mert e kísérleteket nálunk akadémiánk két jeles szaktanára fogja végezni.

Következett Solti Arnold besztercebányai kir. erdőfelügyelőnek a városi erdők vizsgálatára vonatkozó jelentésének és véleményadásának felolvasása.

E jelentés és jóakaró vélemény, s illetve tanácsadásból az tűnik ki, hogy igenis az erdőhasználat, különösen a végvágás, a műfának értékesítési módja, a velőmagzás, az erdőknek hozótoktól és tönköktől való tisztítása, újabb erdősítés és főképpen a tűzifának nemcsak, hogy ki nem használása, hanem egyenes károsítása az erdők megújítására nézve, ad némi okot színes vonalokkal jelölte meg, a melyek vidékünk gyönyörű tájképeivel megismerkedni kívánó turistát elkalauzolják céljához.

Azonban vidékünknek van még egy olyan pontja, a honnan a legszebb kilátás nyílik a Garamnak Zsarnóczától körülbelül Szt.-Keresztig terjedő völgyére, s e festői kilátást nyújtó ponthoz semmiféle út, semmiféle jel nem vezet el a vidékünk tájképeiben gyönyörködni kívánó turistát.

Hat év előtt egy hodrusbányai ember (hogy ki volt? — már nem emlékszem) vezetett el e gyönyörű helyre. Azóta többször látogattam el e pontra, éppen most két éve voltam ott legutoljára. De valahányszor fölmentem e gyönyörű kilátást nyújtó helyre, mindannyiszor utat kellett törnöm magamnak a málnabokrok és más vad erdei növényzet között. Innen azt következtetem, hogy én s az általam e helyre vezetett társaságok voltunk a lefolyt hat év alatt e pontnak egyedüli látogatói, s hogy e hely létezéséről sem a nagy közönségnek, sem pedig a M. T. E. Szitnya Osztályának tudomása nem lehet, mert máskülönbön bizonyára legalább vonalakkal jelölte volna meg e szép kilátást nyújtó ponthoz vezető — hogy is fejezzem ki magam — a sűrű fenyők s az ott növő vad növényzet miatt ugyszólván jártatlan utat. Már itt megjegyzem, hogy az általam e helyre vezetett budapesti de városunk vidékén nyaraló társaságok nem tudtak eléggé belelni a gyönyörű látványal.

De most azt kérdezik önök tőlem, hogy hol van az a hely?! Azonnal elvezetem önöket oda.

Legelőször is menjünk fel arra a gyönyörű fensikra, a mely a Doczyhegy magaslatán elterül s a melynek Kerling a neve, e fűvel borított szép sikságot

kifogásokra az eddig üzött erdő gazdálkodásnál, de sem az üzemterv betartására, sem valami más visszaélésekre nem. Igaz, hogy e jelentésben az is ki van mondva, hogy több osztagban a legszebb, legépebb épületek vágattak ki és a selejtes maradt ott; igaz, hogy általánosságban véve e jelentés nem nagyon hízogó erdőgazdaságunkra nézve: de mégis megnyugtató annyiból, hogy visszaélésekről szó sincsen. Csak egy a szomorú: ez az az, hogy a jelentés szerint tömerdek felesleges tűzifa fekszik, vagy áll erdeinkben; mi meg arról panaszkodunk, hogy a város faraktárából jó tűzifát alig lehet kapni, és ha kapunk mennyi készlettel és utánjárással jár ez. Szinte elfut a pir az erdőfelügyelőség azon tanácsán, hogy tűzifánknak szerezzünk piacot. Itt, hol annyi falusi embes szállít naponként tűzifát; itt, hol sokszor tűzifát nem lehet kapni, volna itt hatalmas kelete és piacza tűzifánknak, de he is kell azt hozni, kellőleg raktározni és eladása és házhoz fuvarozásáról praktikus gondoskodni, de nem a régi slendrián rendszer mellett maradni.

Az erdőfelügyelői tanács azon része is nagyon, de nagyon megszívelendő, hogy az összes fakihaszna- lást egy vállalkozónak kellene bérbeadni és hogy erdőmesterünk mellé legalább egy erdészjelölt volna alkalmazandó.

A közgyűlés különben megnyugvással fogadta az erdőfelügyelői jelentést és elfogadta a tanács azon javaslatát, hogy az másolatban a fegyelmi vizsgálat irataihoz csatoltassék és hogy a jó tanácsokért az erdőfelügyelő égnék köszönet szavaztassék.

A szeptember hó 9-én Pécselt tartandó bányászati és kohászati nagy gyűlésen városunkat Farbaký István orsz. gyűl. képviselőnk és polgármesterünk fogja képviselni és meg fog hivatalni a kongresszus az erdészeti országos egyesülettel együtt, hogy mindkettő nagy gyűlést 1900 esztendőben az új akadémiai palota felavatásakor városunkban tartsa meg, mely célra a törv. hat. bizottság 1500 frtot szavazott meg.

A lapunkban már ismertett „Sötétvég-tárna“ és „Brenner-táró“-i vételár felosztásának tervezetét a közgyűlés elfogadta azzal, hogy a polgármesternek mint volt bányagazgatónak 500 frt, Csányi Ottó főszámvevőnek, mint a szétosztási tervezet készítőjének 400 frt, Ács Józsefnek, mint pénztárnoknak 100 frt, Heincz Hugó ügyésznek 100 frt, Sztancsaj Miklós főjegyzőnek 100 frt, Clement Gyula néhai főszámvevő örökösének 100 frt, Szentistványi Gyula volt bányaművezetőnek 200 frt jutalom adassék és hogy a kormánynak a megvételért, Farbaký István orsz. gyűl. képviselőnek közbenjárás-fáradásaiért és a többi közreműködőknek jegyzőkönyvi köszönet szavaztassék.

A „Patrovszka“ nevű városi földbirtok Lestyánszky Józsefnek adatott 6 évre bérbe oly határozott kikötés mellett, hogy azt felszántatnia nem szabad és csak legelőnek használtathalja és köteles lesz ott a városnak hozzájárulásával egy kutat készíttetni.

Az Ó-vári jégvermet Gemeiner Adolf vette bérbe 20 frt évi bérért.

Itt ismét és újlag fel kell szöallnunk az iránt, hogy a város gondoskodjék már egyszer arról, hogy lakosságunk a nyári hónapokon át jeget kaphasson. Erre nézve már mindenféle ígéretek tetettek, sőt valami jégkészülék beszerzése is kilátásba helyeztetett, de azért minden a régi mellett maradt és a lakosság kénytelen lesz továbbra is — itt hol annyi a jég tél idején — nyáron át jégszükséget, mint az most is van, szenvedni. Különösen sanylik e jég hiányt a mérsárosok, vendéglősök és hentések és persze ezekkel együtt az egész nagy közönség.

A város által létesített honvéd hadapród alapítvány elnyerésére, miután városi tisztviselő fia erre nem jelentkezett, Csibi Lőrincz erdész akadémiánk jeles

kocsint szeli át. E kocsiton — arczunkkal Geletnek felé fordulva — végig menve egy kisebb rétecskére érünk. Menjünk csak a kocsiton ezen is végig, egészen addig a pontig, a hol a kocsit ez erdőbe kanyarodik. Itt az erdészlén álljunk meg. Ha az ut baloldalán az erdőben 8—10 lépésnyi távolságra tölünk egy várhoz hasonló sötét sziklatömeget látunk, biztosak lehetünk benne, hogy ez az ut az, a mely célhoz vezet. Itt forduljunk meg arczunkkal jobbra, úgy, hogy a sötét mohhal sűrűn belepott sziklatömeg éppen a hátunk mögé kerüljön s menjünk be az előbbi utunkkal éppen derékszög alatt a sűrű fenyvesbe, mindig inkább jobbra, mint balra tartva. Két három perez elmúltával a Dóczyhegy egyik kinyulványának gerinczén kell végig mennünk, hogy 4—5 pereznyi gyaloglás után elérjük célunkat.

A hegy gerinczén bizonyára most sem fogunk utat találni. De ez ne tartson vissza bennünket célunk keresztlvitelétől! Menjünk csak előre s törjünk magunknak utat a málnabokrok s más vad erdei növényzet között.

S valamint a Feszty Árpád körképével, a mikor a sötét folyosón keresztül a mesterségesen emelt földvár romjai közé felérkeztünk, szemünk előtt feltárult a gazdag növényzetű voloczi völgy, éppen úgy tárul fel szemünk előtt a Garam Zsarnóczától körülbelül Garam-Szt.-Keresztig terjedő gyönyörű völgybe, a mikor az imént említett sűrű fenyvesekkel borított hegygerinczen végig megyünk s azon keskeny szikla tetejére érünk, a mely a hegynek hirtelen való megszakadását előidézi. És lehetetlen, hogy le ne kösse szemünkkel az élénk tárul gyönyörű táj!

tanárának és immáron selmeczi polgártársunknak derék fiát fogja a törv. hatóság ajánlani.

A selmeczi ágost. evang. és izraelita hitközségnek 1899. évi segely hányada akként állapított meg, hogy az előbbi 1350 frt 70 krt az utóbbi pedig 491 frt 17 krt kap!

A gazdasági tanácsnok, az erdőmestnr és a városi mérnök felolvasott jelentései tudomásul vétettek és különösen a városi mérnöknek élő szóval is lett azon kijelentése, hogy a létesítés alatt levő vízvezetékhez meglepően vizdus forrásokat találtak és a vízmenység hétről-hétre mérve lesz, úgy, hogy minden eshetőség számbavétele mellett e feljegyzések a jövőre nézve is biztos adatokat fognak nyújthatni, nagy örömmel fogadtatott.

Dr. Schwartz Ottó akad. igazgató, újból sürgette, hogy azt a pár holdnyi területet, mely a Sobó és Vöröskut lejtőjén terül el, a város minden áron birtokába szerezzék és ezáltal a víz mennyiségét és minőségét a vezetékre nézve biztosítsa. Ezt a polgármester és Marschalkó Gyula biz. tagnak hozzászólása után a közgyűlés el is fogadta és újból utasította a városi tanácsot, hogy e földterület mielőbbi megvétele iránt intézkedjék.

Kis Frigyes rendőrfogalmazónak, mint minden évben, buzgó, különösen a katonai ügyekben kifejtett szolgálati működéséért 30 frnyi jutalom szavaztatott meg. (Elég silány jutalmazás ez; de szolgáljon legalább erkölcsi buzdításul és elismerésül.)

Ezután következett a póttárgysorozat 5 pontja, melynek elsőjét képezte a Grelmeth-féle rovnai erdei belteleknek 280 frtért való megvétele, mit a közgyűlés elvileg elfogadott. Másodika volt a vihnyei kőbánya bérbeadása 3, illetve hat évre az újbányai malomkö részvénylításának 300 frnyi évi bérért. A közgyűlés ebbe is belement, de Farbaký István biz. tag felszólalására azon határozott kikötés mellett, hogy a ritka természeti érdekességű vihnyei költengert a társulatnak érintetlenül kell hagynia és az megóvassék és hogy az évi bér évről-évre 40 forinttal szaporodjék.

Az ebtartási szabályrendelet módosítása, hogy t. i. katonai, csendőri és rendőri (sic!) szolgálatot teljesítő kutyák után nem kell ebadórt fizetni, szó nélkül jóváhagyatott.

Tudomásul vétetett Vörös Ferencz tb. főjegyző jelentése is, hogy az ipolysági történelmi kiállításához városunkból milyen tárgyak szállítottak, melyeknek méltó elhelyezése és annak idején sértetlen vissza-küldéséről kellőleg lett gondoskodva. Főispánunk, mint e kiállítás elnöke, erre köszönetet mond a városnak, a selmeczi bányagazgatóságnak, Muszka Józsefnek és mindazoknak, kik városunkból eme érdekes kiállításához tárgyakat küldöttek és biztosíthatja a küldöket, hogy e tárgyak sértetlenül fognak visszaküldetni. Persze, hogy a mi szeretett főispánunkat ez alkalomból is hatalmasan megjeleneztek és szerelnők tudni, mit nem tennének kedvére — ha ő ezt kívánná!

Végül következett a rendőr személyzet szaporítása iránt főkapitányunk s illetve az ő révén a tanács által tett javaslat, hogy legalább három közrendőri állás szerveztessék. No hát ez ritka egyetértéssel el is lett fogadva még pedig Marschalkó Gyula és Krausz Kálmán felszólalásai után azzal, hogy ha az 1194 frnyi évi több kiadás bár csak a jövő évi költségbe lesz felvéve, a három rendőr, különös tekintettel az építkezéséknél alkalmazott, nem éppen fegyelmeztet munkás tömegre, mégis már most neveztessek ki. (Igen bölcsen, igen helyesen van ez így!)

A közgyűlés főispánunk lelkes megjelenezése közben ezután véget ért.

Mint a rabszolgá lábaink alatt hever ez a mérföldekre terjedő, párját ritkító gyönyörű szép vidék.

A mélységben, közvetlenül lábaink alatt a fenyőfák végtelennek látszó tömege. Úgy látszik országos kongresszusra gyűltek itt össze. Kettő-három kiválik társai közül. Ezek bizonyára a kongresszus szónokai, a kik emelvényekről beszédet intéznek társaikhoz. A tömeg néma, hallgatag. A szónokok beszédét sem hallani. De ime! — mégis szavakat hallok, a melyek teljesen hasonló a szellő suttogásához. S az a szónok ott miként kezd hadonászni fejével és kezeivel! Mintha nemcsak az elveit, gondolatait, hanem az érzelmeit is átültetni akarná a hallgatók szívébe. De micsoda moraj az, a mi most a szónok szavait kíséri?! Teljesen hasonló az erdő zugásához. Nini! — Tudom már mi az! Most mozdult meg a gesztikuláló szónokot körülvevő néma tömeg s az ő éljen-moraját hallom itt fönt a mohhal belepott öreg szikla tetején. S az a tekintélyes alak ott a távolban, bizonyára a kongresszus elnöke. Csak ő unatkozik s csak neki van ideje arra, hogy magasra emelje tülevelű koronával ékesített fejét s szeme közé nézzen annak a bátornak, a ki felkapaszkodni merészelt a mohhal benőtt meredek szikla tetejére . . .

De hagyjuk a fenyőfákat, hadd tanácskozzanak azok békében. Menjünk tovább egy lépéssel. Irányítsuk szemünket arra e részben hegyes, részben lapályos vidékre, a mely a fenyőfák tömegén túl bizonyára e nyári nap forró sugaraitól ellikkadva, leheverészt a távolú fekete erdők aljába. E vidék ruhája tarka, csupa folt. A zöld legelőhöz hasonló foltok a sárguló buza-földekéhez hasonlókkal érdekes rendtelenségben váltják fel egymást. S hogy miért öltött magára e vidék

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** *Bitsánszky Ede* m. kir. minis-
teri tanácsos és nagybányai bányaigazgató veje György
Gusztáv főmérnök látogatására ide érkezett. — *Farbaky*
István orsz. gyűl. képviselőnk néhány napi itt időzés
után elutazott. — *Svehla Gyula* kir. főbányatanácsos,
bányaigazgató hivatalos utra ment és csak holnap
hétfőn érkezik vissza. — *Kachelmann Farkas* kir. bányata-
nácsos, újból elfoglalta hivatalát. — *Liha Antal* kir.
járásbíró három heti szabadságra ment; helyettese
Ertl Gyula kir. aljárásbíró. — *Acs József* városi pénz-
tárnok szabadság idejének tejjártával átvette hivatalát.

— **Horváth Béla főispánunk** mult hétfőn ér-
kezett városunkba Garam-Szt.-Keresztről, hol látogatást
tett Rimély Károly püspöknél. Kedden délelőtt elnökölt
a lörv. hat. bizottság közgyűlésén, délután pedig a
közigazgatási bizottság gyűlésén. Szerdán reggel utaz-
zott el Ipolyságra a kíséréleiben jött Totovics Kálmán
hontmegyei főszámvéveivel.

— **Esküvő.** Ruttkay Károly szandriki vendéglős
e hó 7-én kötött Hodrusbányán házasságot Kovacsik
Mariska kisasszonnyal, Kovacsik István teremő-tárnai
számvevőnek kedves leányával.

— **Egy fiatal lány halála.** Zupka Jozefin, Zupka
pachertároló bányafelelőnek fiatal, szép leánya mult péntek-
en virradóra meghalt. Fialalabb nővére három évvel leze-
előtt lett élete kora tavaszán a kéréllhetetlen halál
által elragadva és most a néhány évvel idősebb nővére
is követte őt gyászos sorsában. Keserű fájdalomtól
megtörve állanak a szánni való szülők második, még
csak rövid idő előtt üde egészségnek örvendő, fiatal
leányuk ravatala előtt és bánatukban osztoznak az oly
fiatal korban elhunyt leány rokonai, barátai és ismer-
ősei. Hiába, a halál nem ismer kíméletet. Az élete
fakadozó virágában elhervadtát ma vasárnap temet-
tik el.

— **Házasság.** Pántik János Pál selmeczi mészáros-
mester jövő vasárnap köt házasságot Országh Róza
kisasszonnyal Garam-Szent-Keresztről.

— **A bányászati kongresszushoz** nagyban foly-
nak az előkészületek. Eddig nyolcvan jelentkezők,
kik a Pécsért jövő hó 9-én megtartandó kongresszuson
részt ohajtanak venni, közöttük Teleki Géza gróf,
Wekerle Sándor, Gräntzenstein Béla, Szathmáry Béla
stb. A jelentkezési határidő e hó 24-ik napjáig hosszab-
bított meg. Pécs városa nagy előkészületeket tesz a
kongresszus tagjainak fogadására nézve.

— **A honti történelmi kiállítást** tegnap, szom-
baton nyitották meg Ipolyságon nagy ünnepélyességgel.
A fölöttébb érdekes kiállítás védnöke: Vaszary Kolos
herceg-prímás; elnöke: Horváth Béla főispán és
igazgatója: Pongrácz Elemér. Az ünnepélyen váro-
sunkból részt vettek: Sztinyai József, Farbaky István,
Krausz Kálmán, Sztancsaj Miklós, Csányi Ottó, Acs
József, Bárdossy Antal, Liha Antal, Szartorisz Ferencz,
Marschako Gyula, csak hölgyeink maradtak el, pedig az
ipolyságiak az ő látogatásukra is számítottak.

— **A F. M. K. E.** selmeczi választmányá e hó
17-én, szerdán d. u. 5 órakor tart gyűlést Farbaky
István országgy. képviselőnk elnöklété alatt a városház
tanácstermében. A gyűlés főtárgya a Póstyénben szept.
hó 8-án tartandó tisztújító közgyűlésen való képvisel-
tetés. E közgyűlésre szóló meghívók kihordásait az
egyesületi szolga már megkezdte.

— **Turista kirándulás Trencsénbe.** A központi
osztályból azt az étesítést kaptuk, hogy az idén is
épgy, mint az előző években a személy és gyorsvo-
natokra megkapjuk a kedvezményt, még pedig: I. és
II. oszt. használata alsóbb oszt. jeggyel, a III. oszt.
használata fél II. oszt. jeggyel. Igénybe vehető a ked-
vezmény bárholonnan a közgyűlés helyére és onnan
ismét bárhová az illető osztály által lebélyegzett fény-
képpel ellátott f. évi tagsági jegy előmutatása ellen.

rococo-ruhát, — kérdezik től-m?! Hát bizonyára azért
hogy kinevesse a közeli fenyesek buskomor tömegét!

Ezen érdekes tarkaságban itt-ott fehér foltok is
tünedeznek föl. Nézzük meg alaposan a fehér foltokat!
Itt-ott egészen tisztán fognak kibontakozni e fehér
foltokból a garamvölgyi falvak éles körvonala. De ott
távoli a fekete erdők aljában több helyen, micsoda
porfelleghez hasonló szürkeség lépett ismét szemünk
elő?! Nézzük meg ezeket a szürke foltokat is alaposan
s nemsokára ismét csak fehér falvak fognak tárulni
szemünk elé homályos körvonalakban, mintha porfelle-
gekből váltak volna ki!

Ott meg egy távoli hegytetőn, valami váromhoz
hasonló sötét folt tűnik ismét szemünk elé. Ha csak-
ugyan vár volt az valaha, görnyedt testével szegény
most már bizonyára belátja azon mondás igazságát,
hogy hát az öreg ember már csak az ócska vas közé
való!

Keresztül e tarka vidéken a Garam, mint egy
óriási ezüstszerű kigyó, melynek feje Zsarnóczánál
farka pedig valahol Garam-Szt.-Keresztnél van, nyuj-
tószkodik végig. Mintha azt akarná mondani: e vidék
az én országom, az óriási kigyó birodalma!

S ott messze a háttérben fekete erdők zárják el
a kilátást. Mintha a természet e szép, festői tájkép
keretétül teremtette volna őket!

... Még egyszer ajánlom e helyet a M. T. E.
Sztinya Osztályának becses figyelmébe, mert tudtommal
ez az egyedüli pont e környéken, a honnan a Garamnak
Zsarnóczától körülbelül Garam-Szt.-Keresztig terjedő
völgye a legszebben látható!

Laczo Dániel.

De mivel az is meglehet, hogy névre kiállított igazol-
ványokat adnak, ez okból a jelentkezők névsorát, a
családtagokét is a központba kell felküldeni. A hely-
beli osztály titkára ujjal felhívja a t. tagok figyelmét
erre az érdekes, tanulságos és olcsó kirándulásra. A
kik részt kívánnak venni f. hó 15-én reggeli 8-óráig
bezárólag jelentkezhetnek családtárgjaikat is Fekete
István titkárnál (Tibély házban) ki a jelentkező tagok
névsorát felterjeszti a központnak, hogy az a ked-
vezményeket illetőleg Trencsénben is előre intézked-
hessék. Az eddigi jelentkezők száma: három.

— **Hirtelen halál.** Stang Mihály szent antali
földművelő a mult héten átrándult Tópatakra és az
ottani koresmában elfogyasztott egy pohár sört és
utána kevés pálinkát. Egyszerre csak hanyat esett és
mire hozzá siettek már meg volt halva. — Halálát
szívzélhűdés okozta.

— **Bátor életmentő leánykák.** E hó 10-én szer-
dán délután Rosenfeld Józsefné 14 éves mostoha
leánykája Stefánik kisérétében a Klingertároló-lóra ment
fürödni. A nevezett urhölgy, ki kitűnő uszó, minden aggo-
dalom nélkül, bár ki volt melege, hirtelen belevetette
magát a tóba, s szöszott annak közepe felé. Egyszerre
csak elállja tagjait a göres, s már fuldokolni kezdett,
mit észre vévén Ungernek szintén ott fűrdő 14 éves Aranka
leánykája, elszántan odauszott segítségül és sikerült is
neki Rosenfeldnének víz felett tartani, míg ennek mostoha
leánykája Stefánik is odaért. Egyesült erővel igyekeztek
most Rosenfeldné kimenteni, de alighanem mindhárom
odavesztek volna, mert a fuldokoló urhölgy göresösen
kapaszkodott beléjük, őket mozdulataikban akadályoz-
ván. Szerencsére ott volt két akadémikus, Mráz Gábor és
Ertl Lajos, kik a nagy jajveszékésre és segítségkiáltásokra
a mentőcsónakkal azután mindhármukat kimentették a
már nagyon is fenyegető halál torkából. Szolgáljon ez eset
figyelmeztető példánul arra, hogy az uszodát és tavat
odaváló felügyelet nélkül nem lehet hagyni s okvet-
lenül kell oda valaki, a ki esetleges veszély alkalmá-
val azonnal segítségül legyen.

— **Megnyílik a vadászévad!** Holnap, e hó 15-ikén
lesz a mindenféle, hivatott és hivatatlan, hivatásszerű
és műkedvelő, ügyes és ügyetlen Nimródok nagyapja:
megnyílik a vadászévad! Az előkészületek rá
folytak országszerte; föltűnyesinálással, fegyvertisztít-
ással foglalkozik minden igaz vadász; egyebet sem
hallani tőlük, mint csupa vadászportba vágó beszé-
deket. Ha valaki szorong, úgy az bizonyára csak azon
szegény halandók némelyike, kiket a sors hajtói sze-
repre ítél, mert bizony megcsik az, hogy valamely
rövidlítő vagy ideges koczapuskás a szegény hajtól
lővi meg; no, meg hogy a szegény négy lábú és két-
lábú zsákmányjelöltek szinte érzik, hogy most rájuk
elkövetkezik a hajtsza, arra fogadást mernék ajánlani.

Hogy az ily vadászattmegnyitás nem marad megfelelő
áldomás nélkül, az természetes. A selmeczi vadász-
társaság Drényován kezdi meg a vadászatot kellő
ünnepélyességgel s a vadászat befejeztével vig lakomát
tartanak a megkezdett szezon tisztelőire, halált es-
küdvén minden ez évadban puska végire kerülendő
vadnak. Hogy kellő óvintézkedéseket is fognak tenni,
nehogy a hajtásra menéskor, valami vén banyával s
más efféle baljóslatu jelenséggel találkozzanak, azt kiki
beláthatja, ki némileg bele van avatva a vadászat nemes
mesterségének csapathatlan babonáiba.

— **Tűz volt mult szerdán Szélnán,** mely tüzet
gyermekes vigyázatlansága okozott. A tűz a Hornyá
nevű koresma feletti régi bástyában, mely azonban
lakóháznak használtatott, tört ki és a bástya le is
égett. A hegybányai tűzoltók gyors és ügyes mentési
munkájának köszönhető csakis, hogy a tüzet sikerült
lokalizálni és hogy az égő bástyalakásban a munkába
ment szülők által bezárt gyermekek bele nem égtek.
A tűznek telefon utján jelzésére zajtalanul a selmeczi
tűzoltóság is készenlétebe jött, de mire indulni akart,
már megjött az értesítés, hogy a tüzet eloltották.

— **Nagyobb mérvű lopás nyomára** jöttek a
selmeczi költőgyárban. Néhány munkásnő, legfőbb
közülök hegybányai, anyagot lopott, abból harisnyákat
készített és azokat potom árón eladta. A nyomozás
kiderítette úgy a felteseket, valamint azokat is, akik
harisnyákat vásároltak és az ügyet áttette az illetők
megbüntetése végett a helybeli kir. járásbíróshoz.

— **A fölővészlet,** mely régi lövöldénken mult
vasárnap és hétfőn tartott meg, pompásan sikerült,
csak szöget nem lőttek lövészeink, no de annál szebb
négyeseket. A hétfői közében mindvégig remek,
kedélyes hangulat uralkodott és természetesen a fel-
köszöntők sem hiányoztak. Előkelő vendége is volt a
fölővészletnek Majthényi István földbirtokos volt orsz.
gyűl. képviselő személyében. A díjakat a következők
nyerték: Az első díjat Fiedler Gyula, a 2-át Seidel
Ágoston, a 3-át Westhoff Károly, a 4-et Havas János,
az 5-et Belházy Gyula, a 6-át Hlavathy József, a 7-et
Dr. Stuller Gyula, a 8-át Matzán Ferencz, a 9-et
Liha Antal és a 10-et Krausz Vilmos nyerte meg.
A közében a honcort Dr. Stuller Gyula mint föl-
ővésztmester adta figyelmes, előzékeny házigazdaként.
Szartorisz Ferencz gymn. tanár egy sikerült tréfás
beszéd kíséretében belépett az egylet alapító tagjai
sorába.

— **Lopások a kamaraházban.** Rendőrségünk
a mult héten két rendbeli feljelentést tételt, hogy a
kamaraházban lévő bányaiskolai gyűjteményekből egy
150 ft értékű ezüst gyűjtemény és ugyancsak a ka-
maraházban elhelyezett számosztály egyik hivatalo-
kának asztalfiókjából 50 ft készpénz ellopott. A
rendőrség azonnal megindította a nyomozást, melynek
sikere érdekében, az ügyről most még bővebben nem
referálhatunk.

— **Hogy készül a vízvezeték?** Hát úgy, hogy
életveszély nélkül az Uj-uton és a felső Rózsa-utczában
jámi alig lehet és ez már egy hét óta így tart. Egy

kis leány is belezuhant a minap a vezetéki árokba
és súlyosabban megsérült. De mindezt eltűné türe-
lemmel a lakosság, csak már meg volna a vízvezeték
és meg volnának a utak. Szakértőtől oly nyilatko-
zatot is hallottunk, hogy a csövek nem fognak beválni,
hamar megrozdásodnak még pedig belül és így az
azokban vezetett víz, rozsdas tartalmánál fogva még
ruhamosásra sem lesz alkalmas. Nő de mi nem vagyunk
annyira pesszimisták, hogy már most lássunk rozsdát
ott, ahol az talán nem is lesz; de mindenesetre kívá-
natos, hogy a dologban a legszigorubb ellenőrzés
gyakoroltassék, nehogy azt mondhassák: adtál uram
esőt, de nincs benne köszönet!

— **Díjtekézés.** F. évi augusztus 7-én a polgári
lövölde tekepályáján díjtekézés tartott a következő
eredménnyel: az 1-ső díjat 10 koronát megnyerte
Javorek András, a 2-ikat 6 koronát Szakács Antal, a
3-ikat 5 koronát Hlavathy József, a 4-iket 4 koronát
Zanzotto Lajos, az 5-iket 3 koronát Bánik Lajos, a
6-ikat 2 koronát Bogya János.

— **A kis vonat ismét ketté bomlott.** A mult
pénteken a Garam-Berzenczéről városunk felé vasuton
utazók ismét nem csekély ijedelemmel voltak kitűve,
a midőn a vonat, a mit már többször megeselekedett,
ketté szakadt. Az egyik része a mozdonyal előre
rohant, a másik része, szerencse hogy nem lejtős
helyen történt, helyben maradt. Meddig fog még e
szégyenletes és félelmetes vasuti állapot tartani??

— **A gölniczbányai m. kir. állami vasipari
szakiskola** értesítője az 1897/98-iki V-ik tanévről,
arról győz meg, hogy igen üdvös eszme volt az egyes
iparágakat felkaroló szakiskolákat létesíteni. Ezek által
s ezek révén remélhetjük elérni azt, hogy az ipart ne
tekintsék oly életpályának, melyre épen jó az oly egyn,
ki másutt nem állhatja meg helyét. Minél inkább fordul
az értelmiség az ipar felé, minél több tanultsággal veszi
kezebe az ifju a szerszámot, annál nagyobb fellendü-
lésnek, tökélyesedésnek indul az ipar, s annál tisz-
teltebb állást fog elfoglalni a társadalomban az iparos.
Ezen czélt elérni vannak hivatva az ipari szakiskolák,
igy a gölniczbányai vasipari szakiskola is, melynek
igazgatója Sztankay Farkas Béla, Sztankay Ferencz,
helybeli derék gyógyszerész polgártársunk fia. Az
értesítőből látjuk, hogy a lefolyt tanévben ez intézet-
nek 60 tanulója volt. A czélszerűen beosztott tanterv,
a jó tanerők kezesség arra, hogy ez intézet mindinkább
virágzani fog, mit annál is inkább kívánunk, mivel az
ily intézmény az ipar emelésének zászlaját tüzte ki.

Klincsok Náczo buslakodása.

Hát sak hová tűnt le régi bányász zélet?
Mi zoka, hogy ennek a sors vetett véget?
Nem ismerték zakkor haragot zegymásra,
Bányászok zegymásnak nem dolgoztak kárra.
Bányából ha jött ki sak nagyot lélegzett,
S meg volt elégedve, hogy jó munkát végzett;
S mindnyájan zigy voltak; munka után szépen
Egybegyűltek zitt-ott barátságos képen.
Kinek volt zeszében ellenségeskedni?
Mikor bányászéneknak zegyűtt sak kell lenni,
Ki zizmert még olyat, hogy zegymást mázolja
És kisebb nagyobb sak egy káromolja.
Buslakodni kell hát mindezeknek nekem;
Sak mi lesz már ebből? szomorkodva kérdem.
Nem lehet az bányász, hát sak nem valódi.
A kinél az zilyen dolog lehet módi
Hogy jó bányász zélet micsodakép vész ki,
Zézt a szegény Náczo buslakodva nézi,
Buslakodva fájdul meg az szivem nekem,
Mikor keseregve zujból zasztat kérdem:
Hát sak hová tűnt le régi bányász zélet?
Mi zoka, hogy ennek a sors vetett véget?

*
Buslakodásomban nem is tudok már zokoskodni mostan,
sak a jövő héten fogom többet kioskodni. Addig is: „Pohvalen!”

Selmeczi „Friss Ujság” pletykamentes hirmondó.

Szerkeszti: Bárki.

Tudtunkkal az összes tűzoltó parancsnokok, kik részt vettek a
jubiláris ünnepségen, — hála Istennek — jó egészségben
vannak daczára annak, hogy a banketten senki sem élte
őket. Nem szükséges tehát banketten az éltetés, inkább igyunk
addig is, hisz fogyton fogy napjaink summája!

Közbi z tonságunk maholnap kritikán aluli lesz és uj szavakat
kell alkotnunk az állapotok jellemzéséhez, hacsak be nem
hozzuk az általános kényszer rendőrséget, hogy kötelezővé
tesszük 20-40 évig nemi külömség nélkül, a mi a statisztikai
adatok egy és más pontját is megváltoztatná.

A Felső-Rózsa utcazi vízvezeték csöve némelyek állítása szerint
alberletbe vehető a városotl és kellő díj fizetése mellett
kilyukasztható bárhol és bármikor — de csak azok nyerik el,
akik burokban születtek.

A lövészlet a régi jó idők emlőjén táplálkozik, a mely már
lassan adja a tejet, ez is már savós. Ugyan kinek az egész-
sége menne tönkre, ki lenne szegényebb, ki lenne kisebb ur
azáltal, ha egyszer minden puszkára való polgár ember —
legalább aki tagja az egyletnek — egyszerre menne fel és
együtt tölténének el egy délutánt. Hiába! viszontagság járma
alatt nyögünk, Berzsenyi talán nem ismerte még e szót:
rangkorság.

Ha a vigadó kert a város gyöngye, mért nem foglaltatja meg
illőbb keretbe, mért nem csalogatja oda a polgárokat ingyen
sörrel, sült ökörrrel, mért nem rendez ott közgyűlést, jótékony
bazárt, versenyjátékokat, regattát — hohó!!

Vasuti ügyünk már legközelebb dülőre jut anélkül, hogy
utasban kár történéjék. Muzemünk nem egy értékes tárgy-
gyal fog szaporodni, sőt szivesen juttatunk a hontinak is.

Nincs deák, nincs akadémikus, nincs zaj, élet, bál, vigság, zene,
ének — nyári melegben possadunk és savanyodunk lassan,
csendesben, még egy kacsá sincs a már tulértelt ugorakóhoz.
Jövel szeptember és október, ébressz fel dermedtségünköt,
mert különben még az óvár tornya is megsavanyodik ebben
a buta évadban.

A ki a klingertárolóban fürdik, fürdik, fürdés eltt jelentke-
zők illetve mutatkozzék be a mentőcsónaknak, mert az
örkődő szakközeg szavai szerint azért van a mentőcsónak,
hogy az mentsen, ha valaki elég bolond, hogy befutni akar.

Többeknek a Friss Ujság semmi vérese goromba nyilatko-
zatot el nem fogad, mert stílusa a városi hatóság által hite-
lesített, elfogadott és használt ugynevezett „Van szeren-
esém” művelt, alázatos, udvarias stílus.

Az előrehaladott évad miatt, nagy áruházamban,
összes áruimat tetemesen leszállított árakban árusítom.
Kérve a szives pártfogást maradok

kitünő tisztelettel

Weisz Adolf.

A közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

Kedves kötelességemnek tartom Mráz Gábor és Ertl Lajos akadémikus uraknak köszönetemet kifejezni azért, hogy engem és a segítségemre jött Unger Arankát és leányomat Stefániát mult szerdán a klingetárai tavon a mentőcsónakkal az életveszélyből kimentettek.

Rosenfeld Józsefné.

1898. évi 1628. szám.

Szállítási hirdetmény.

A szélaknai m. kir. bányahivatalnál 1898/99. évre 350 q jó minőségű zsupszalma szükségeltetvén, felhívhatnak a szállítási vállalkozók, hogy erre vonatkozó, 50 kros bélyeggel ellátott ajánlataikat f. évi augusztus hó 25-ig a bányahivatalhoz küldjék be.

Szállítási feltételek:

1. A szállítási ajánlathoz a felajánlott zsupszalma értékének 10 %-a készpénzben vagy biztosítékképpen elfogadható értékpapirokban biztosíték gyanánt csatolandó.

2. Ajánlatot lehet tenni kisebb mennyiségre is.

3. Csak az ideai termésű, száraz és kifogástalan minőségű zsupszalma szállítandó; oly zsupszalma, mely az átvételre kiküldött bizottság által silány minőségűnél, vagy bármely hibánál fogva kifogásoltatnék, átvételt nem fog.

4. A felajánlott zsupszalma mennyisége az elfogadott ajánlat kézbesítésétől számított két, azaz 2 hónapon belül a szélaknai lóistállóhoz szállítandó be.

5. Az elfogadott ajánlatok áru szerzési köteleseknek tekintetnek, s azok után a szállító a fokozatos bélyeg illetéket köteles lefizetni.

6. A selmezbányai m. kir. bányagazgatóság fentartja magának a jogot, hogy a beérkező ajánlatok bármelyikét tetszés szerint elfogadhatja esetleg valamennyi ajánlatot visszautasíthatja.

Szélaknán 1898. évi július hó 24-én

M. kir. bányahivatal.

1898. évi 3351. sz.

Árverési hirdetmény.

A brodi, garamrévi és geletneki erdőgondnokságok azon fenyő vágásterületein, melyekből a fenyő épületfa a kincstár által az 1898., 1899., 1900. és 1901. éveken át teljesen kihasználattik, a visszamaradó fenyőfák és fenyőhulladékok eladása iránt f. é. szeptember hó 5-én reggeli 10 órakor nyilvános árverés fog megtartatni az alólírt m. kir. erdőhivatal irodájában.

Kikiáltási mint vétel ár köbméterenként:

I. távolsági osztályban:

- a) 28 cmtr és ennél vékonyabb közép átmérőjű fáért . . . 1 frt 50 kr.
b) 29 cmtr és ennél vastagabb közép átmérőjű fáért . . . 2 „ 25 „

II. távolsági osztályban:

- a) 28 cmtr és ennél vékonyabb közép átmérőjű fáért . . . 1 „ 14 „
b) 29 cmtr és ennél vastagabb közép átmérőjű fáért . . . 1 „ 69 „

Az ajánlatok csak is mind a négy árra vonatkozó közös százalékban tehetők meg.

Minden versenyző köteles bánatpénzül 500 frtot vagy szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlathoz csatolni vagy pedig szóbeli árverésnél az árverező bizottság kezeihez letenni.

Az árverési és szerződési feltételek ezen erdőhivatalnál tudhatók meg.

Utóajánlatok el nem fogadhatók.

Zsarnócán, 1898. augusztus 10.

M. kir. erdőhivatal.

Új üzlet megnyitás!

A midőn van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni arról, hogy a Deák Ferencz-utczában fekvő Tandler-féle házban új

rőfös-, rövid-, uri- és **XXXXX**

XXXXX női confectio üzletet

rendeztem be: egyben tiszteletteljesen kérem becses pártfogását, ígérve, hogy szolid üzleti eljárás, tartós kitünő minőségű árucikkek,

jutányos árak

és pontos kiszolgálás által főtörékvésem leendő teljes megelégedését kiérdemelhetni.

Kitünő tisztelettel

Fehér Lajos,

rőfös, rövid, uri és női confectio-áru raktára Selmezbányán.

1898. évi 3352. szám.

Árverési hirdetmény.

A jalmi és körmöczbányai m. kir. erdőgondnokságok „Strmi Zavos, Vapena, Pjeszok és Prebita“ erdőrészeiben készletben levő és az 1897. évi termelésből származó lecsusztatott, csekély részben a garampartra kiszállított általában és legtöbbször szűrágás folytán silányabb minőségű, de legnagyobb részben egészséges és vastagabb mintegy 1419 darabból álló és mintegy 1541 köbméter tartalmazó fenyő épületi és rönkfa eladása iránt f. évi augusztus hó 25-én reggeli 10 órakor nyilvános árverés fog megtartatni az alólírt m. kir. erdőhivatal irodájában.

Kikiáltási ár 2500 forint.

Minden versenyző köteles bánatpénzül a kikiáltási ár tíz (10) százalékát vagy szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlathoz csatolni, vagy pedig szóbeli árverésnél az árverező bizottság kezeihez letenni.

Az árverési és szerződési feltételek ezen erdőhivatalnál tudhatók meg.

Az eladás tárgyát képező fát megmutatja kívánatra a jalmi m. kir. erdőgondnokság.

Utóajánlatok el nem fogadhatók.

Zsarnócán, 1898. évi augusztus hó 8-án.

M. kir. erdőhivatal.

Bérbeadó lakás.

A Honvéd-utczában lévő Schuszter Rezső házában az I-ső emeleten egy három szobából, konyhából, éléskamrából s hozzátartozó helyiségekből álló szép tágas és száraz lakás f. é. november 1-étől bérbeadó. Bővebbet megtudhatni ott a házban, özv. Sosko Mihálynénál.

Kérje
The Continental
a Bodega Company.
világhírű spanyol és portugál
borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.
Kaphatók az összes finomabb
fűszer és csemege kereskedé-
sekben, valamint poharanként
az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.
Saját fiók: Budapest
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utca
sarkán, a Gentry-Casinnal szemben

„Bodega“-borok főelárusítója Selmezbányán
Ernst Zsigmond,
kinek főtéri üzletében a legjobb minőségű külön-
féle és mindig friss töltésű ásvány-vizek is
palaczkokban kaphatók.

Gyár: Alsó Hámor, Bars megye.

Gyári főraktár: BUDAPEST, Andrassy-ut 29. (I. em.)

Raktár: BÉCS, I., Seilergasse 1. szám.

A „SZANDRIK” ezüstárú-gyár,

mely az 1752-ben Selmezbányán alapított Geramb J. J. unio tulajdona,

saját vagy adott rajzok szerint előállít:

mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszeket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket), zsirandolo-
kat, gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-empléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evő-készletet gazdag választékban,
pipere-tárgyakat. stb. stb.